

højtærede Minister, at ogsaa dette Spørgsmaal maa blive gjort til Genstand for Drøftelse under Udvalgsbehandlingen.

Jeg kommer saa til § 33, der handler om Bestyrelsens Ansvar. Her er det gaaet mig, som det er gaaet forskellige Organisationer, der har udtalt sig om Sagen. Jeg er ikke helt paa det rene med, hvorledes Lovforslagets Bestemmelser skal opfattes, særlig naar de sammenholdes med Bemærkningerne til Lovforslaget, som findes paa Side 24 Sp. 2. (Tillæg A. Sp. 4574). Maaske jeg maa oplæse dem. Det siges dér, at der er „en Del Ændringer og Tilføjelser, gaaende ud paa at understrege Bestyrelsens og Direktionens Ansvar for Selskabets Ledelse“. Og lidt længere nede paa samme Side hedder det: „Paragraffen udtaler derfor som almindelig Regel, at Ledelsen af Selskabets Anliggender udøves af Bestyrelsen, men dermed er ikke ment, at Bestyrelsen skal have ogsaa den daglige Ledelse.“ Jeg er, som sagt, ikke helt paa det rene med, hvorledes dette skal opfattes, og jeg vil være den højtærede Minister forbunden, om han senere nærmere vil præcisere, hvorledes Forholdet skal være delt mellem de to Organer.

I § 33, 5te Stykke, bestemmes det, at Bestyrelsens Medlemmer til enhver Tid kan afsættes af Generalforsamlingen, dog med visse Kauteler. Ogsaa her vil jeg gerne tage et lille Forbehold, idet det forekommer mig, at den gamle Lovs Bestemmelse er sund og rigtig. Den bygger paa, at naar en Generalforsamling har givet en Bestyrelse en Tid, i hvilken den skal udfolde sine Evner, er det baade et Bevis paa Tillid og et Bevis paa Selskabets Ønske om Kontinuitet i Bestyrelsen. En saadan Kontinuitet er paa dette Sted af meget stor Betydning. Det forekommer mig derfor ganske unaturligt, at en Generalforsamling pludselig skal kunne kaste dette over Ende og kunne afskedige Bestyrelsen. Jeg er paa dette Punkt enig med Industriraadet, der paa Side 86 (Tillæg A. Sp. 4697) siger følgende: „Den i 5te Stykke indeholdte Bestemmelse om, at Bestyrelsesmedlemmer til enhver Tid kan afsættes af Generalforsamlingen paa nogle nærmere angivne Vilkaar, maa Industriraadet paa det bestemteste tage Afstand fra. De senere Aar kan opvise tilstrækkelig mange Eksempler paa, hvor skadeligt det kan være for Aktieselskabers Trivsel, at tilfældige Spekulantgrupper har været i Stand til at gribe forstyrrende ind i den ansvarlige Ledelses Dispositioner og gennemføre saadanne Krav om Udbetaling af ekstraordinært Udbytte

m. v., som er uforenelige med Selskabernes sunde Udvikling. En Bestemmelse som den anførte vil bidrage til at forøge den paa dette Omraade bestaaende Usikkerhed.“ Jeg kan ganske slutte mig til disse Udtalelser.

Jeg er dermed kommet ind paa det Spørgsmaal, der til en vis Grad er brændende, nemlig Spørgsmaalet om Mindretallenes Beskyttelse. Jeg tænker her paa to Arter af Mindretalsbeskyttelse, dels en Beskyttelse fra det offentliges Side overfor Mindretal af Aktionærer i Tilfælde, hvor Bestyrelsen i direkte Modstrid med Aktieloven eller Selskabets Vedtægter træffer Bestemmelser, der maa anses for skadelige for de klagende Aktionærer, dels en Beskyttelse mod den Slags Spekulantoverrumplinger, om hvilke jeg talte for et Øjeblik siden. Jeg vil til Støtte for mine Anskuelser først nævne et Par Eksempler med Hensyn til den første Kategori af Mindretalsbeskyttelse. Jeg har haft det Tilfælde, at en mig meget nærstaaende Mand for nogle Aar siden havde opdaget, at det ikke gik rigtigt til i et Selskab. Efter indtrængende Opfordring udefra vilde jeg ikke have angivet, hvilket Selskab det drejer sig om, men jeg kan nu sige saa meget, at det drejer sig om et Selskab, hvis Forhold har været paa Tale i det andet høje Ting for et Øjeblik siden. Denne Aktionær saa, at Selskabet arbejdede med et aarligt Underskud og allerede var kommet saa langt ud, at Underskuddet var større, end det efter Statutterne var tilladeligt, saa at Selskabet skulde likvidere. For at undgaa dette optog Bestyrelsen uden videre og uden Tilslutning til Vindings- og Tabskontoen en Aktivpost, der efter den paagældende Aktionærs Mening var fuldstændig urigtig. Jeg skal tilføje, at det senere viste sig, at hans Anskuelse var rigtig. Det er dertil givet, at der vilde være blevet sparet mange, mange Millioner for det danske Samfund, hvis Bestyrelsen havde ladet sig overbevise af Aktionærens Klage, eller hvis han havde kunnet henvende sig til et Organ, der havde Ret og Pligt til at skride ind for det offentlige, saadan som det sker paa mange andre Omraader, saaledes ved Bankinspektøren, eller som man har det i Loven om falsk Reklame og urigtig Varebetegnelse. Det andet Eksempel angaar et Søforsikrings-selskab, hvor den samme mig nærstaaende Mand var Aktionær. Selskabets Bestyrelse fandt efter omtrent 25 Aars Virksomhed paa at optage en ganske anden Forsikringsart, nemlig Brandreassurance. Den paagældende Aktionær mødte paa General-